

régi barát elvesztését. Azt mondta, ő volt néhány hónappal idősebb, neki kellett volna előbb elmenni.

Hazulról kimozdítani már nem lehetett, inkább mi mentünk hozzá. Ettől kezdve gyakrabban kerestük fel. A sűrűbb látogatásoknak a vírus vetett véget, amit a telefonos kapcsolat nem tudott helyettesíteni. A helyzet javulásával azonnal indultunk, de szomorúan láttuk, hogy állapota nem a régi. A hosszú elzártság, amiben már korábban is volt része, most nagyon rányomta bélyegét. Érdeklődése megcsappant, pusztán figyelmeséggé lett. Fáradékonyága megnőtt, szemét lehunyva többnyire hallgatott. A gondoskodás, az őt körülvevő szeretet már nem segített. Erős szervezete a többhetes kórházi ápolás után feladta a harcot.

Azt hiszem, tudatosult benne Vörösmarty gondolata:

„Mi dolgunk a világon? küzdeni

Erőnk szerint a legnemesbékért.”

Élete gazdag volt, jóban – rosszban egyaránt. Mindig hű katonája volt ő is Kodálynak, egyik utolsó az első generációból. Híven szolgált az ügyet, ahol éppen a feladat kívánta. Minden nehézség ellenére tudta: „Itt élned, halnod kell.”

Nyugodjon békében!

Somorjai Paula

AJÁNLÓ

Elemző írások Kodály kórusműveiről

A közelmúltban két régi-új kötet jelent meg Kodály Zoltán kórusműveiről. Az egyik Mohayné Katanics Mária tollából származik és 18 műelemzést tartalmaz, a másikat Hartyányi Judit szerkesztette, benne 13 szerző 19 karművet ismertet. A két kötet több ponton összeér: Katanics *Ave Maria*-elemzése mindkettőben szerepel, a *Lengyel László* és a *Pünkösddőlő* pedig két különböző interpretációban olvasható. Mindkét kötet régi, és mindkettő új, más- és másképpen.

Katanics Mária *Válogatás Kodály kórusműveiből* című kötete először 1986-ban jelent meg a Tankönyvkiadónál Márkusné Natter-Nád Klára szerkesztésében, egy vonzó arculatú, ám úgyszólván zsebkönyvjellegű, egyneműkarokat elemző könyvsorozat részeként. A sorozat előző, 1982-es kiadványában Katanics Mária Bartók teljes egyneműkari sorozatát elemzi (ide nem értve az *Elmúlt időkből* férfikari ciklusa); a hasonló terjedelmű Kodály-kötet az életműből csupán gazdag, és többségében az iskoláskorúakra figyelő válogatás. E kiadvány 2019-ben megjelent, javított második kiadását a Flaccus Kiadó jegyzi, reprezentatív, keményítáblás kivitelű, a szerző születésének kilencvenedik évfordulójához méltó.

Méltó megemlékezés, ámde *nem emlékmű*: annál inkább az énekkari gyakorlat – az új és új tanár- és karvezető-generációk – számára mindig, ma is érvényes elemzői módszertan (a kötet egykori lektora, Bárdos Lajos szavaival „A karvezető-képzés vezérkönyve”) és személyes útmutatás.

Vezérkönyv. Miért is? Ahogyan a művekhez közelít: a szöveg néprajzi, történeti, és ha releváns, vallási-liturgikus kontextusa felől; a kórusmű keletkezés-, előadás-, némelykor hatástörténeti összefüggéseiben, alapos és sokoldalú zenei elemzéssel, és a mindezekből kibontott előadói értelmezéssel (például: miként hiteles a *Gergelyjárás* hangvétele? 63. o.), amelyhez azután, levegővételtől a kézmozdulatig, gyakorlati–technikai tanácsok sokaságát kapcsolja. Saját megtapasztalásból és hagyományokat továbbadóan. Rámutat egy-egy mű korszakos zenetörténeti szerepére (*Villő*); kiadástörténeti fordulóponthelyzetére (*A szabadság himnusza* – az alcímben a keletkezés éveként szereplő 1848 természetesen sajtóhiba, helyesen 1948) megemlékezik nagy elődökről: kinek a leleménye a *Zöld erdőben* kezdésénél a főkvint-hangadás? (216. o.); kitől tanulhatjuk a „végszó-technikát”? (169. o.); milyenek egy karvezető fonálsodró gesztusai? (187. o.) és így tovább.

A könyv által kínált műértelmezés ugyanakkor hangsúlyosan személyes. Sohasem áll meg „a hangozva mozgó forma” felismerésénél – voltképp nem is tekinti célnak –, sem pedig egy elvont és sziklaszilárd elméleti alapokon nyugvó zenei jelentés kibontásánál (ha létezik ilyen egyáltalán),

hanem a karnagy és a pedagógus életnyi tapasztalatára építve emberi megközelítést ad: játéksituációt élővé varázsol (*Gólyanóta, Katalinka*, stb.), paraszti életképet lát egyszerű gyermekdalban (*Héja*); nyújtott ritmusban a magzat első megmozdulására ismer (*Ave Maria*), megmutatja, ahogyan egy A-dúr kezdőakkord szélesre tárja a parasztszoba szűk ajtaját (*Nagyszalontai köszöntő*). Még ennél is továbbmegy: nemzeti karaktert tudatosít („Mi illik a magyarnak?”) és erkölcsi tanítást ad: arányt és mértéket hirdet, amely által örök értékek birtokosai lehetünk (*Táncnóta*).

A gyűjtemény – említettük – főleg az iskoláskorúak számára válogat, kiterjesztő értelemben, a legkisebektől (*Angyalkert*, az elemzésekötetben *Játékdalok* címen) eljut egészen Andor Ilona egykori tanítóképzős leányaiig (*Árva vagyok*). Izgalmas zenei összefüggéseket tár fel akár a miniatűr terjedelmű darabokban is, és mindig nagy emberi távlatokra világít rá. A műveltség széles távlatai nyílnak meg a kötetben, távoli avagy meglepő asszociációk segítik a karvezetést a zenei karakterválasztásban, orosz ikonfestésztől (*Ave Maria*) Muszorgszkij hangfestő világáig (*Harangszó*), a *Jelenések könyvének* látomásaitól (*Pünkösödölő*) Kovács Margit látomásos *Gyász-kerámiasorozat*áig (*Árva vagyok*), a „Fényes szellők” költőjétől Goetheig – Jankovich Ferenc versét *A szabadság himnusza* okán idézi; „A vándor éji dala” az *Esti dal* ellenpárjául hívatik meg. Sok helyütt figyelmeztet a népnyelv értékeire (például: *Hajnóvesztő*) és latinul is tanít (tótusz-káposz: hókusz-pókusz, ha ezúttal az alapszöveghez – hoc est enim corpus meus – nem is vezet el, talán 1986-ban még korai lett volna).

A szerző saját nyelvezete is önálló érték-dimenzió: tudományos igényű, ugyanakkor olvasmányos; egyszerű és közvetlen, mégis láttató erejű, és valami asszonyi-anyai érzékenység, gyengédség árad belőlük. Példamondat: „A fődallam kedves szökkenéseit az ellenszólám simítja, kerekíti le szekundmenettel” (*Jó gazd' asszony* kezdőütemek). Persze tudjuk, ez a gyengéd és érzékeny asszony szilárd értékrendű, kemény ember volt. Egyik rádiónyilatkozatában (2003) így fogalmaz, teljesített anyai hivatásáról, négy felnevelt gyermekéről szólván: „elvégeztem az életben azt, ami dolga egy nőnek”. (Gádor Ágnes szerk.: *Katanics*, 2018. 172. o.) Így teljes az a művészi-emberi arc, amely a karnagy-szerző egész munkásságából, a most ismertetett kötet lapjairól is, kibontakozik. (A „mi egy nő dolga” tézis hosszú és a jelen kereteket szétfeszítő gondolatmenet kiindulópontja lehetne, az ember mibenlétéről és rendeltetéséről, amelyet persze a *Teremtés könyve* néhány sorban összefoglal „a hatodik napon”; ez a bibliai szemlélet végső soron a Kodály-művek és Katanics-elemzések világképe és napjainknak szóló legfontosabb üzenete.)

A kötet zárótanulmánya „A gyermek világának tükröződése a kórusművekben” címet viseli, és további műveket is bevon az elemzés körébe, sőt – mint a kötetben más helyen is – kitekint a „felnöttek” világa, a vegyeskarra írott nagy Kodály-kompozíciók felé. Ez az írás, mint a könyv

egésze is, hitelesíti az említett 2018-as Katanics – emlékkönyv alcímét, Óvalóban „a legmélyebben átélt szellem mágusa”.

Mindszenty Zsuzsánna írt előszót az új kiadáshoz, ebben történeti távlatba helyezi Katanics Mária életművét (megjelent *A Magyar Kodály Társaság Hírei* 2019/4. számában is), Bárdos Lajos ajánlása a mű pedagógiai jelentőségét méltatja – lektori véleményként készült, most először látott napvilágot. Mohay Péter és Mohay Tamás „Katanics Mária és Kodály Zoltán” című zárótanulmánya portré a Kodály-pedagógiát továbbvivő karnagyról és pedagógusról. Dokumentumok tükrében mutatja be „az első huszonöt év” történetét, a karnagy és a zeneszerző személyes kapcsolatát – a Mester haláláig –, „és a következő ötven” évet, a Szilágyi Gimnázium kamarakórusát, a belőle felnövekedett nőikart, Katanics Mária munkásságát gyerekek között és a tanárképzés területén, idehaza és távoli földeken, Japántól Kaliforniáig.

Említést érdemelnek a kötet szép kottái (Gelencsér Ágnes munkája), valamint az archív fotók, amelyek révén Kodály, Bárdos alakját, egy történelmi kor éneklő fiataljainak seregét, valamint az előadóművész Katanics Mária arcait, mozdulatait ismerheti a kései olvasó.

*

A Kodály-év végére, a Magyar Kodály Társaság közreadásában jelent meg a **Tizenhárom tanulmány Kodály Zoltán kórusműveiről**. „Eredetije” – ahogyan a szerkesztői előszó nevezi – a Nemzetközi Kodály Társaság angol nyelvű kiadványa, az *An Ode for Music: 11 Analyses of Choral Compositions of Zoltán Kodály* ugyancsak Hartványi Judit szerkesztésében, 2002-ből. Az angol közreadást nem egyszerűen a közreadó

társaság „nemzetközisége” indokolta-indokolja: a magyar módszer iránti, világszerte tapasztalható érdeklődés, a számos helyen, magyarországi szakemberek bevonásával folyó Kodály-szemléletű tanár- és karnagyképzés igényli a megfelelő, tudományos és gyakorlati szakirodalmat. Az idegennyelvű munkák többsége közvetlenül iskolai célú, annál inkább örvendetes ennek a „tizenegy ódának” nyolc év előtti angol kiadása. „Tizenegy óda”: nem üres fordulat, hanem – elismerem, nem szabatos – műfajmegjelölés ezekre a témájukhoz különbözőképpen, de igazi, és a nyelvezetben is megnyilvánuló odaadással közelítő írásokra. Az angol kiadásnak tartozéka volt egy CD-melléklet, az elemzett művek mintaszerű hangfelvételeivel.

A magyar kiadásban a tizenegy dolgozat további kettővel bővült. Az új kötetben a tanulmányok sorrendje a kórusművek keletkezési idejét követi, átfogva a kodályi életmű négy évtizedét (1924–1964). A kötet ily módon, az egyes művek megismerésén túl történeti perspektívát ad, a témaválasztásban, feldolgozásban, a zeneszerzői stílus alakulásában megfigyelhető állandók és változók tanulmányozását is felkínálja az olvasónak. Elgondolkodásra készítő a „kitöltetlen” évtized: 1948–1959 közötti mű nem szerepel.

A kötet tartalma, a tételek kiválasztódása nyilván szerkesztő és szerzők dialógusában formálódott, a művek között van magyar, latin, olasz és angol nyelvű – Kodály ezekre a nyelvekre írt kórust, nem számítva a „kétnyelvű” *114. genfi zsolttár*-t – és nyelvek feletti (*Hegyi éjszakák*). Van népi vagy más kötött dallamra (gregorián, genfi zsolttár, históriás ének) épülő és van szabad kompozíció. Az a cappella művek sorában helyet kapott két zenekarkíséretes darab, a *Budavári Te Deum* és az *An Ode – The Music Makers*. Találunk világi és egyházi műveket – utóbbiak besorolásánál a „mag” világos, a körvonalak elmosódnak (így a *Pünkösdőlő*-nél), előbbiek pedig gyakorta emelkednek szakrális magasságokba (mint a *Lengyel László*). Tanulságok sora, a néphagyomány sajátosságairól, a művészet mibenlétéről, Kodály világlátásáról és művészetéről!

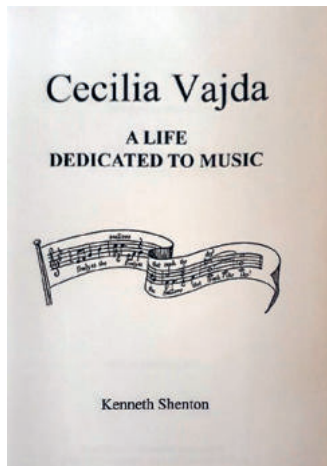
A kötet szerzői a kóruszene és a pedagógia nagyjai, a kodályi örökség letéteményesei, néhányan még „a tizenkettők”, a többiek a hetvenkét tanítvány közül valók; hatan már nincsenek az élők sorában. „A tanulmányok íróinak személyisége, életkora, tapasztalata és szemléletmódja teszi rendkívül különbözővé a művek megközelítési módját” – idézzük ismét az előszót; ebben a különbözőségben egyfelől, a szerzők elkötelezettségében másfelől, fontos tanítás rejlik, az utak választásának bátor különbözőségéről, és a célra tartás tisztességéről.

Haladjunk végig a kötetben. **Szabó Miklós** a *Hegyi éjszakák* sorozat első darabját tárgyalja – elméleti vonatkozásban Lendvai Ernő személetét követve – és datálja a kompozíciót a kézirat keletkezése alapján 1924-re. **Tóth Ferenc** a *Lengyel László*-kórust a Kodály-életmű egészébe ágyazza és egy, a mű történelmi hátterében is elmélyülő pedagógiai szemléletet

képvisel. **Szönyi Erzsébet** annak a kórusnak kései tagja és annak a tanárnak későbbi növendéke, amelyhez és akihez a *Pünkösdőlő* ősbemutatója fűződik – ezt a tapasztalatot adja tovább cikkében. **Kollár Éva** a *Négy olasz madrigál* teljes sorozatát, keletkezését, szöveg–zene viszonyát, és ezen keresztül a Mesternek az itáliai reneszánszhoz fűződő kapcsolatát elemzi. dr. **Eöszé László** rámutat az *Öregek* latens kapcsolatára Kodály népdalfeldolgozásaival, továbbá a mű egyes tonális összefüggéseire és madrigalizmusaira. **Ugrin Gábor** gyakorlati útmutatással szolgál a *Székely keserves* megtanításához, és Szabó Miklóshoz hasonlóan csatolja a teljes, próbához előkészített-kijelölt partitúrát. **Tillai Aurél** a *Jézus és a kufárok* szövegválasztásának etikai és zenei miértjeit kutatja, egybevetve a motettát bibliai forrásaival, a János-, Lukács- és Márk-evangélium Károli- és Káldi-fordításával. **Mohayné Katanics Mária** Kodály-elemzései közül az 1935-ös *Ave Maria* került be a válogatásba, kottapéldái a kötet többi kottájához igazítva partitúraszerűek. **Tardy László** tanulmánya a „Venerandum tuum verum et unicum Filium” címet viseli és a *Budavári Te Deum* gregorián kapcsolatát tekinti át, amelyre – bizonyítja a szerző – távolról sem korlátozódnak a címbeli dallamidézetre. A magyar nyelvű kötet egyik újdonsága **Ordasi Péter** tanulmánya a *Semmit ne bánkódjál* témájának történeti forrásvidékéről, kodályi feldolgozásának sajátosságairól, továbbá a kórusmű keletkezés- és hatástörténetéről. A 101. oldal elejéről kimaradt értékes szövegrészt a szerző *A Magyar Kodály Társaság Hírei* 2019/3. számában pótolta (58. o.) – apróbb nyomdahibák ezen kívül is előfordulnak a jelen kiadványban. A magyar nyelvű kiadás számára készült **Arany János** írása: *Isten csodája*; mint a kötet több más tanulmánya, ez is fontos előképekre támaszkodhat, jelesül Ittész Mihály 1979-es *Kodály Petőfije* című áttekintésére. **Berkési Sándor** *Az 50. genfi zsolttár* aktualitását, közösségi mondanivalóját bontja ki. **dr. Ittész Mihály** a zeneszerző angol nyelvű kórusait (*I will go look for Death; Fancy; An Ode for Music*; és a már említett *An Ode – The Music Makers*) elemzi „Angol költők magyar dalnoka” című, a kórusok keletkezéstörténetét, szövegforrásainak érdekességeit, a magyar fordításokat, a zenei nyelv karakterisztikumait egyaránt számba vevő dolgozatában. Megjegyzendő, ez az írás a 2002-es angol nyelvű eredetihez képest jelentősen gazdagodott.

A Magyar Kodály Társaság szép kiadványa (borítóján Kass János grafikája, kottáit Pálinkás Albert készítette) a társaság néhány százfőnyi tagságához bizonyára eljut. Eljut-e vajon a szerte az országban és a határon túl ének-zenét tanító, egyházi és világi énekkart vezető szakemberekhez, eljut-e a tanár-, karvezető- és egyházzenei képzést folytató felsőoktatási intézményekhez, oktatókhoz, hallgatókhoz? Mert – a kötet szerkesztőjével együtt valljuk –, e jeles szerzők jeles dolgozatai által „közvetített üzenetre napjainkban, nekünk – honfitársainknak – nagyobb szükségünk van, mint bármilyen lelkes külföldi követőnek.”

Köteles György

Magyarországról szeretettel Vajda Cecília munkássága

**Muzsikus, a tanítók tanára, a kórus karmester
aki a zenének szentelte életét a kodályi úton.
Összegyűjtötte Mary Scone Roberts,
könyvformába foglalta Kenneth Shenton**

A könyv egy angol orgonatanár odaadó munkája, aki soha nem volt Vajda Cecília tanítványa, ám elutazott Budapestre, hogy személyesen találkozhasson a valamikori tanár társakkal, tanítványokkal és azokkal, akik a Tanárnő magyarországi életének, sikereinek szemtanúi voltak.

Ellátogatott a két zenei óriásunk, Bartók és Kodály sírjához, az Operaházba, és a Rádióba. Személyes találkozóit a Gerbaud cukrászda (Vajda Cecília kedves kávézó helye) egy csendes elkülönített sarkában, időrendben történő megjelenés szerint, szinte családias légkörben tartotta meg. Ezeket a találkozásokon jelen voltam.

Megtapasztaltam, hogy a kezdetben fegyelmezett pontossággal jegyzetelő Mr. Shenton hogyan oldódott fel a megjelentek gazdag emlékezeit hallgatva.

Ezen hatások eredménye lett, hogy a könyv megható hitelességgel mutatja be Vajda Cecília előadóművészi és tanári munkásságát, melyért – ahogyan Rozgonyi Éva méltatásában is olvashatjuk – 1952 – 2009-ig tartó munkássága végén elnyerte a legmagasabb zenei elismerést jelentő Bartók–Pásztory-díjat.

Mary Scone Roberts, a walesi származású tanárnő, Vajda Cecilia fáradhatatlan segítője volt. Erre számos dokumentációt olvashatunk a könyvben, és egyértelmű, hogy az emléktábla a Tanárnő londoni lakása külső homlokzatán, valamint a sok gondossággal, szeretettel összegyűjtött dokumentum bizony Mary Scone Roberts hűségéről

tanuskodik. Ezt a könyv elején Kenneth Shenton oly szépen kifejezi.

Azt, hogy a Tanárnő által alapított Brit Kodály Társaság majd Akadémia tanfolyamain tanuló tanítók, tanárok szakmai életében milyen meghatározó szerepet játszottak az ő tanításai, arról önmaguk vallanak.

Több évtizedes akadályt nem ismerő, igényes munkája eredménye az a tény, hogy felnevelt egy elkötelezett, lelkes generációt, amely ma is, mint a fáradhatatlanul újra lobbanó tűz szikrái, szórja szét a kodályi úton történő zenei nevelés igazát.

Nagy öröm, hogy valamikori iskolája, az Erzsébet Nőiskola (ma Teleki Blanka Gimnázium) igazgatója szívesen befogadja a Tanárnő zongoráját és méltó módon őrzi valamikori tanítványa, később tanára emlékét.

A XX. és a XXI. század zenei méltóságai közül Kodály Zoltán, Yehudi Menuhin, Lamberto Gardelli, Sir Charles Mackerras, Vásáry Tamás, Szőnyi Erzsébet jól értették Vajda Cecília kivételes tehetségét, előadóművészi és tanári munkáját, elismerésük örökre ott ragyog a londoni emléktábla és a lakása ablakán kiintegető fehér függöny- mint valahányszor életében a fehér zsebkendője – között.

Budapest, 2020. szeptember 22.

P. Ispán Franciska

1.SOR BALRÓL: Keönch Boldizsár, Szőnyi Erzsébet; **Vajda Cecilia**,
P. Ispán Franciska, Gillian Earl
2.SOR BALRÓL: Nemes Klára, Andor Éva, Rozgonyi Éva, Mary Scone Roberts,
Szervánszky Valéria, Somorjai Paula

Tenk László festőművész alkotásai

Nagybányán születtem, 1943-ban. Folytathatnám mikor, hol, miként éltem? Helyette: Legkedvesebb íróim: József Attila, Dosztojevskij, Faulkner. Zenében: Bach, Sztravinszkij és Bartók műveit, Beatles és Elton John lemezeit kedvelem Számon tartom Bėjárt-t és Brook-ot. A film király: Fellini, a szobrászaté: Michelangelo, a festészeté: Csontváry. Mesterem Bernáth Aurél volt.

A festészetet az önismeret és a világ megismerése eszközeként tekintem. A világ csúf épület. Kusza eszmék csapnak össze, félelmetes perspektívák nyílnak. A közöny, a törtetés – hasznos tulajdonságok, a szenvtelenség – objektívítás, a handabanda – egészséges indulat, a kiagyaltság – szerkezet, a szirup – mély érzélem. Pusztul a természet, redukálódnak a kapcsolatok, odvakban, pótszereken élünk, nem ismerjük meg egymást. Gyerekek nőnek fel szülők nélkül, szülők öregszenek öröm nélkül, öregek halnak meg részvétel nélkül.

Ebből a világból veszem a követ, hogy újra-építve jobb legyen. Köveim: arcon, virágok, mozdulatok, tárgyak, utcák, hangulatok, csak a kötőanyaga más, a szeretet.

Barátkozván a korszerűtlenség vádjával, ajánlom figyelmükbe munkáimat.

(Forrás: Parlando 2020/5)

A 2020-as év minden tekintetben rendkívülinek mondható, mert a mi megszokott terveinket sem kímélte a Covid 19 vírusos időszak. A **tavaszi közgyűlést** az első hullám mosta el, majd az ősze tervezett időpont is áldozatul esett. Ezért a rendkívüli helyzetre való tekintettel egy elnökségi ülést használtunk fel a megtartásra és haladva a korral online is lehetővé tettük az elnökség tagjainak a részvételt. Szerencsére elnökünk is itt volt Pécsről, így őt nem kellett helyettesíteni.

JEGYZŐKÖNYV

a Magyar Kodály Társaság 2020. szeptember 21-i közgyűléséről

1. **A szerv neve: Magyar Kodály Társaság éves – nem nyilvános – közgyűlése**
Helye: Régi Zeneakadémia, II. emeleti hangtár
Az ülés meghirdetett időpontja: 2020. szeptember 21., 13.30h

Az elnökség határozata értelmében a Covid 19 járványterjedése miatt – hivatkozva a 102/2020.(IV.10.) kormányrendelet 6. §(1. bek) – nyilvános közgyűlést nem hívunk össze, a beszámoló, a mérleg és közhasznú jelentés, Felügyelő Bizottság jelentés elfogadásáról az elnökség dönt. A tagság a jegyzőkönyvet a honlapon, ill. a Hírekben olvashatja és észrevételeit, kiegészítéseit megteheti. Az érdemi kiegészítésekkel, határozati javaslatokkal a jegyzőkönyvet utólag, egy rendkívüli közgyűlés keretében bővítjük.

Elnök megállapítja, hogy **13.30 órára összehívott közgyűlés**

a. határozatképes

b. nem határozatképes

Az ülésen jelen lévő elnökségi tagok: Kertész Attila, B.Horváth Andrea, Szalay Olga, Vas Bence, Balásházi Bálint, Rozgonyi Éva, Öri Csilla, Puskásné Ispán Franciska, Kende Zsuzsa (titkár)

Online kapcsolódó tagok: S. Szabó Márta, Bencsik Erzsébet, Kneifel Imre
Hivatalosan kimentették magukat, de az előzetesen megküldött beszámolót elfogadták: Jámbor Zsolt, Belinszky Etelka, Ráplai Györgyi, Erdélyi Ágnes, Gráf Zsuzsa, Márkusné Natter-Nád Klára, Nagyné Nyári Ágnes, Nagy Ernő, Sebestyénne Farkas Ilona, Blazsek Andrea

2. A KÖZGYŰLÉS NAPIRENDJE:

1. Elnöki köszöntő.
2. A közgyűlés tisztségviselőinek megválasztása (levezető elnök, jegyzőkönyv-vezető és hitelesítők).
3. Elnöki beszámoló a 2019. évi működésről és a 2020-2021-es tervekről.
4. Tagcsoport vezetők, elnökségi tagok írásban tett kiegészítő beszámolója a jkv.-höz csatolva
5. Hozzászólások, beszámolók elfogadása.